

Pecsenyekacsák energia- és fehérje-ellátásának fejlesztése

Készítette: Fekete Alexandra Barbara

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem

Állattenyésztési Tudományok Intézet

Georgikon Campus

Állattenyésztő mérnök BSc

Belső konzulens: Dr. Pál László

Egyetemi tanár

Belső konzulens intézete/tanszéke:

Élettani és Takarmányozási Intézet

Takarmányozástani és Takarmányozás-Élettani tanszék

Külső konzulens: Takaró Viktória

Víziszárnyas szaktanácsadó

MA-KA Kft.

Összegzés:

A pecsenyekacsák esetében a csökkentett nyersfehérje-tartalmú tápok alkalmazásáról kevesebb ismerettel rendelkezünk a brojlersírkékhez képest. A nyersfehérje-koncentrációk mellett a tápok esszenciális aminosav- és AMEn-tartalma is együttesen beállítandó a hizlalási teljesítmény fenntartása érdekében. A dolgozatomban bemutatott kutatás célja a MA-KA Kft. csökkentett nyersfehérje-tartalmú tápsorának fejlesztése, a kialakított kísérleti táp növekedési jellemzőkre, a hizlalás gazdaságosságára kifejtett hatásainak vizsgálata volt Cherry Valley SM3 Medium típusú kacsák hizlalása során.

Az UBM Zrt. és a MA-KA Kft. által irányított kísérletben 432 db Cherry Walley SM3 Medium genotípusú pecsenyekacsát vizsgáltunk. Az állatok 12 mélyalmos fülkében voltak elhelyezve 6 db/m^2 egyedsűrűséggel, egy fülkében 36 kacsá foglalt helyet. A kísérleti állatokat két takarmányozási kezelési csoportra osztottuk, a kontroll és a kísérleti csoportra ($n=6$ fülke/csoport). Az indító tápot, a 15. naptól a 26. napig nevelő tápot, majd a 26. napot követően egészen vágásig, azaz 42. életnapig befejező tápot fogyasztottak. A kísérleti tápok a kontrollhoz képest minden hizlalási fázisban kisebb nyersfehérje, illetve SID lizin, metionin és metionin+cisztin tartalmúak voltak. AMEn-tartalmuk az indító és nevelő fázisokban nem különbözött a kontrolltól, míg a befejező fázisban a kísérleti táp $0,23 \text{ MJ/kg}$ értékkel kisebb energia-tartalmú volt a kontrollhoz képest. A hizlalási teljesítmény paramétereknek a kontroll és a kísérleti kezelésben számított átlagait t-teszttel, míg az elhullási arányt Chi^2 próbával hasonlítottam össze. A szignifikanciát $P \leq 0,05$ értéknél állapítottam meg.

A két csoport egyedeinek testsúlya közötti különbség a 7. naptól a 35. napig szignifikáns maradt a kontroll csoport javára, majd a befejező takarmány hatására a kísérleti csoport testsúlya közeledett a kísérleti csoportéhoz és a hizlalás végi testsúlyban már nem tudtunk szignifikáns különbséget kimutatni a két csoport között. A két kezelési csoport takarmányfelvételében a teljes hizlalásra vonatkoztatva nem volt szignifikáns különbség. A hizlalás 1. és 3. hetében a kontroll csoport javára volt kimutatható szignifikáns különbség ($P < 0,05$), majd a 4. és 5. héten a két csoport átlaga nem különbözött ($P > 0,05$). Az értékesítési bevétel (Ft/állat) a kontroll csoportban volt nagyobb, de a tápköltség levonása után maradó jövedelem viszont a kísérleti csoportban 66 Ft/állat értékkel meghaladta a kontroll csoportban számított értéket, ami 6,4%-os jövedelem növekedésnek felelt meg. Eredményeink alapján a kísérleti táp kontrollhoz képest végrehajtott nyersfehérje-, aminosav- és energia-csökkentése szignifikánsan nem rontotta a kacsák hizlalási teljesítményét és gazdaságosabb hizlalást tett lehetővé.